

Дивлюсь в майбутнє, повний страху

Михайло Лермонтов

Дивлюсь в майбутнє, повний страху,
Клянучи колишню метушню.
Як злодій, сходячи на плаху,
Шукаю в натовпі рідню.
Чи прийде хтось мене звільнити,
Мені призначення відкрити,
Бажань і пристрастей мету?
Що Бог звалив мені на плечі?
Чому так гірко заперечив
Надію юності святу?

Землі я з надлишком вертаю
Набутий скарб добра і зла.
Життя нове почати маю,
Мовчу і жду: пора прийшла.
Я не лишаю заповіту.
Пітьмою й холодом сповита
Душа засмучена моя.
Як вишня, що вродила рясно,
Вона зів'яла передчасно
В промінні сонця-палія.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича